

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Quam vim in monstra habeat materia, vis formatrix, &c?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

fluxus siderum spectemus, quorum diuersi concursus, diuersos exigunt effectus. Et apud ordinariè monstrosos, tales monstrosi non existimantur, licet maximè sint: non enim se, sed alios, ad se solent æstimare.

VI. Multum autem in hac re etiam facere cælestium corporum operationem, exemplo recenti possumus docere. Nostra enim memoria, Halæ, in Tyroli, iuuenis cetera egregius, sed ibidem patre Iudæo natus, nomine Bonaquistus, admirabiliter in ventre monstrosus fuit. Quippe crescente luna, inde sic illi quoddam taurinum excresebat caput, non sine cornibus, vt caligæ illius nequaquam satis possent constringi. Qua de causa, semper crescente luna domi se continebat; decrescente autem eadè, quia & monstrum decrescens se se intra viscera reuocabat, aut detumescebat potius, foras prodibat, zoniam arctiore. Quod & in alio iuuenè, hîc Ingolstadij fuit videre, cui itidem, semper luna auctiore, altera maxillarum atq; labra oris, in immensum turgescerant; luna autem lumen amittente, redibat clementior forma. At quis tandem negabit, humores omnes cum luna inualescere? Quod ergò fidas hoc ex parte, & ad tempus certum fecit, vt promoueret monstrositatem, cur non possent etiam efficere reliquorum astrorum maligni aspectus? Sicut enim nulla in cælo lucet stella otiosè, ita neque stellarum coniunctio suo effectu carebit.

VII. Porro, sicut etiam quando animal gignitur, non tantùm, solis aliorumque astrorum influxus, aut regionis vel salubritas, vel inclementia id extrinsecus attingunt; sed & alia concurrunt, vt virtus formatrix, quæ semini inhæret; materia è qua fœtus coalescit; receptaculum item fœtus; & completio primarum qualitatum: ita & hæc nimis redundantia, aut deficientia in causa sunt, vt totum fœtus opificium nõ ad amulsum exprimatur; aut, vt mistis seminibus, Androgyni, seu Hermaphroditi, itemque corporis figura semihomines, Panes, Siluani, semibestiæ, Fauni, Satyrisci, & Hippocentauri, prodeant; vel nascantur tanti, vt non solùm quatuor pedes habeant, qualem quadrupedem puerum Byzantij natum Platina refert; sed etiam vt dens vnus, sicut in nostrorum dentium

Vide Aristot. lib. 4. de gener. animal. c. 4. Plutarch. l. 5. de placitis Phil. Galenum de historia Philosophica cap. 113.

Platina in Sabiniano. l. Papa,

modulos minutatim concideretur, certum nobis videretur facere potuisse, vt è D. Augustino memorauimus; vel vt pede, sicut Sciopodes apud Solinum, aut digito, oculo, manuue carentes, qualem Aretij puerum natum scribit Liuius, aut omnino nani pronascantur: vel vt, ob receptaculi angustias, duo factus in vnum coarctentur & concrecant, vnde bicipites, aut tricorporès Geryones efformantur: vel deniq; vt ob nimium calorem in vtero fumum excrementitium eleuantem infantes barbati, aut, ob frigus, pueri canescentes inueniantur. Numquid autem Deus omnes homines formare debet pares, vt virtus quoq; seminaria in omnibus par, in nullo hebetior, firmiorue pares effectus producat, neque partes vllas confusas aut inexplitas relinquat? Numquid non ipsi saepe homines materiam factus aut per imbecillitatem subducunt, aut multiplicant per abundantiam, aut motu cursuque confundunt? Nunquid alius hoc, alius alio est modo affectus, vt vel nimia aridus sit siccitate, vel nimia inconstans humiditate? Et quid homines Deum accusant, quando plerumq; ipsi praecipua sunt causa monstrorae prolis? Nam improba vitae intemperantia non raro tales fructus parit. Quaedam proles quatuor aures habuit. Quid mirum? habuit & quatuor parentes. Nonnullae mulieres Pasiphaen imitate sunt, quid noui, si Minotaurum genuerunt? Quaedam non ita pridem porcum peperit; sed fertur ipsa se scrofam fecisse, quid igitur aliud peperisset? Quamquam etiam sine delicto fieri talia possunt, sola materia peccante. Natus est, meo tempore, Augustae, pullus gallinaceus, qui ob mirabilitatem in aes incisus circumferebatur. Corpus illi erat vnum, capita, colla, vropigia duorum: Alae quatuor; totidem pedes. Hic, cum vnus capitis rostello satis granorum edisset, corpus scitissime versabat, vt & altero se satiaret. Ita vices alternabant edendi. Deprehensum est autem pullum illum esse ab ea gallina, quae semper oua cum gemino vitello pariebat. Vitelli igitur geminatio, & foetum duplicauit.

Habet & curiositas, & vis imaginandi parentum tales fructus, quae absurdas peregrinasque, quas mente voluit, formas

X x x

mas

S. Augustin.
l. 15. de ciuit.
cap. 9. Solin.
c. 53. Liu. dec.
4 l. 5. Vide S.
August. l. 16.
ciuit. cap. 8.
Oforium l. 5.
hist. c. 6.

Plin. l. 7. c. 2.

VIII.